

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref
17/1176-

Dato
6. juni 2017

Avgjørelse av klage på ny kvote for lisensfelling av ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5 2016-2017 - Hedmark Sau og Geit, Hedmark Bondelag og Hedmark Bonde- og småbrukarlag

Klima- og miljødepartementet viser til klage fra Hedmark Sau og Geit, Hedmark Bondelag og Hedmark Bonde- og Småbrukarlag 28. mars 2017 over Miljødirektoratets vedtak 22. mars 2017 om ny kvote for lisensfelling av ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5 i 2016-2017.

Klima- og miljødepartementet opprettholder Miljødirektoratets vedtak 22. mars 2017 om utvidet lisensfellingsskvote for ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5. Ved avgjørelsen har departementet lagt vekt på at Miljødirektoratet har utvidet lisensfellingsskvoten med 2 ulver etter observasjon av én til to ulver i lisensfellingsområdet. Departementet er enig i at kvoten ikke bør utvides ut over de kjente observasjonene på slutten av lisensfellingsperioden og at eventuelle fellingstillatelser ut over dette må gis som skadefellingstillatelser. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Saksgang

Hedmark Sau og Geit, Hedmark Bondelag, Hedmark Bonde- og Småbrukarlag og Rendalen kommune søkte 27. februar 2017 om utvidelse av lisenskvote på ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5. Miljødirektoratet fattet 22. mars 2017 vedtak om ny kvote. Hedmark Sau og Geit, Hedmark Bondelag og Hedmark Bonde- og Småbrukarlag påklagde vedtaket 28. mars 2017. Miljødirektoratet behandlet klagen 7. april 2017 og opprettholdt sitt tidligere vedtak. Saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet samme dag.

Klagers anførsler

Klagerne viser til at rovviltneemndene i region 4 og 5 i uavhengige saker og møter har gitt separat kvote for lisensjakt på ulv innenfor og utenfor ulvesona. På bakgrunn av at kvoten er fylt, stort skadepotensiale, en ulvebestand som langt overgår Stortingets vedtak av 06.06.2016 om bestandsmål for ulv, samt stor betydning som prioritert beiteområde klager de på vedtaket fra Miljødirektoratet. De mener naturmangfoldlovens formålsparagraf gir handlingsrom for forebyggende uttak av ulv som omsøkt. De viser også til at beredskapen ved katastrofeangrep av ulv er svekket pga av at en del skadefellingslag har lagt ned sine verv. Det er med på å øke risikoen for massakre ved ulveangrep på bufe på utmarksbeite. De viser også til forvaltningsplanen for rovvilt i Hedmark.

Miljødirektoratets vurdering

Miljødirektoratet sier i sitt vedtak blant annet:

"Politiske og forvaltningsmessige rammevilkår:

Det nasjonale bestandsmålet for ulv er 4-6 ynglinger av ulv i Norge, hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge. Ynglinger utenfor ulvesonen skal medregnes, og der en del av reviret ligger i Sverige skal en yngling medregnes med en faktor på 0,5. Det vises til Innst. 330 S (2015- 2016). I rovviltforskriften § 4 fremkommer det at det nasjonale bestandsmålet for ulv deles mellom region 4 (Oslo og Akershus) og region 5 (Hedmark). Direktoratet viser til Representantforslag 163 S (2010-2011), og Stortingets behandling av dette den 17. juni 2011 hvor det ble inngått et nytt enstemmig rovviltforlik. Av rovviltforliket i 2011 fremgår det innledningsvis at norsk rovviltforvaltning fremdeles skal skje innenfor rammen av bestemmelsene i naturmangfoldloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette.

Kunnskapsgrunnlaget

Generelt om uttak av rovvilt:

Naturmangfoldloven og Bernkonvensjonen setter de overordnede rammebetingelsene for uttak av rovvilt, og Stortinget har i rovviltforliket i 2011 presisert at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammen av disse bestemmelsene. Bernkonvensjonens artikkel 9 er sentral hva gjelder adgang til uttak av rovvilt for å beskytte bestemte interesser. Bestemmelsen inneholder to generelle vilkår i tillegg til flere spesielle vilkår. For at det skal kunne gjøres unntak fra artiklene 6 og 7 og gis tillatelse til felling av rovvilt, må begge de generelle vilkårene være oppfylt samt ett av de spesielle vilkårene. Det første generelle vilkåret er at det ikke finnes noen annen tilfredsstillende løsning. Det andre generelle vilkåret er at unntaket ikke vil være skadelig for bestandens overlevelse. Det mest aktuelle vilkåret er at unntaket skal avverge alvorlig skade på blant annet husdyr og tamrein. Bestemmelsen er gjennomført i naturmangfoldloven § 18, som slår fast at det ved forskrift eller enkeltvedtak kan tillates uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk bl.a. for å avverge skade på husdyr og tamrein. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Om lisensfelling:

I St.meld. nr. 15 (2003-2004) er det lagt opp til en økt vektlegging av lisensfelling og kvotejakt som framtidige beskatningsformer på rovvilt. Innenfor rammen av norsk lovverk og hensynet til Bernkonvensjonens bestemmelser vil dette innebære at felling av ulv kan foregå som lisensfelling. Bakgrunnen for dette er ønske om å utvikle jakt og fellingsformer som sikrer økt

alminneliggjøring av rovviltartene og bred deltagelse av lokale jegere. Lisensfelling av ulv er også omtalt i Meld. St. 21 (2015-2016). Lisensfelling er skademotivert bestandsregulering for arter der ordinær jakt ikke er aktuelt, blant annet for ulv som er fredet i henhold til villloven og etter Bernkonvensjonen. Motivasjonen for lisensfelling er å kunne begrense tilvekst eller utbredelsen av en bestand og ikke for å avverge skade forårsaket av et bestemt individ.

Om overvåkning av ulv og bestandssituasjonen i Norge og ulvesonen

Rovdata har ansvaret for formidling, drift og utvikling av Det nasjonale overvåkningsprogrammet for rovvilt. Rovdata er den sentrale leverandør av data om status og utvikling i rovviltbestandene til alle forvaltningsledd. Ulvebestanden overvåkes ved å dokumentere antall familiegrupper og revirmarkerende par i Skandinavia, og i Norge regnes alle individer i familiegrupper og antall ynglinger. Overvåkingen utføres i perioden 1. oktober til 31. mars. Siste endelige rapport om bestandsstatus av ulv i Skandinavia for vinteren 2015/2016 forelå 1. juni 2016 hvor det framgår at bestandsstatus for ulv er 41 familiegrupper, hvorav 7 helnorske familiegrupper med dokumentert yngling, 4 familiegrupper i grenserevir med dokumentert yngling og 30 familiegrupper i helsvenske revir. Dette er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 årlige ynglinger i Norge, hvorav minst 3 ynglinger skal være innenfor revir med hele sin utbredelse i Norge. Av revirmarkerende par ble det registrert 29 revirmarkerende par i Skandinavia (24 i Sverige, 4 i Norge og ett på tvers av riksgrensen). Dette er en markant økning i den norske delen av bestanden fra tidligere år. Sett til det totale antallet familiegrupper og revirmarkerende par i Skandinavia er dette likevel omtrent likt tidligere år, selv om antall familiegrupper har gått ned. For vinteren 2015/2016 ble bestanden beregnet til 430 ulver i Skandinavia (hvorav ca. 340 i Sverige). Det ble registrert 65-68 ulver i helnorske revir og minst 25 ulver på tvers av riksgrensen. Døde ulver i løpet av overvåkingsperioden kommer i fratrekk til disse tallene. Rovdata publiserte en foreløpig statusrapport for ulv i Norge 16. februar 2017. Rapporten viser til at det i perioden 1. oktober 2016 – 15. februar 2017 er dokumentert totalt 84 – 91 ulver i Norge, inkludert de ulver med verifisert (38-41) eller usikkert (8-12) tilhold på begge sider av riksgrensen. Så langt er det 38 ulver som har helnorsk tilhold. Det er foreløpig påvist tre helnorske ynglinger (valpekull født i 2016) i revirene Letjenna, Osdalen og Julussa. Det er også påvist yngling i Aurskog hvor grensestatus foreløpig er uavklart. Det er i tillegg påvist yngling i 3 – 5 grenserevir, inkludert Slettåsreviret. Døde ulver i løpet av perioden trekkes fra disse tallene. Neste foreløpige statusrapport for ulv i Norge vil foreligge 15. april 2017. Den 15. mars 2017 ble det registrert sporløype etter en enslig ulv i Ringsaker kommune. Det har også blitt registrert en til to ulver i Stor-Elvdal kommune utenfor ulvesonen ved flere tilfeller i mars måned. Siste observasjon ble registrert 21. mars. I henhold til gjeldende kunnskap om den samlede belastning ulvebestanden utsettes for jfr. naturmangfoldloven § 10, er det i perioden fra 1. oktober 2016 (start på lisensfellingsperioden 2016/2017) til dags dato registrert 9 døde ulver i Norge, hvorav 7 innenfor region 4 og 5 (www.rovbase.no). Det foreligger betydelig kunnskap om den samlede belastningen ulvebestanden blir utsatt for, jf. naturmangfoldloven § 10. Ulvebestanden er ikke avgrenset av tilgjengelig areal. Utover enkelte påkjørsler skjer avgangen av voksen ulv i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, slik at miljøforvaltningen i stor grad har oversikt over den samlede belastningen. Når det gjelder føre-var-prinsippet, jfr. naturmangfoldloven § 9, kommer dette til anvendelse i situasjoner hvor man ikke har tilstrekkelig kunnskap tilgjengelig. Etter Miljødirektoratets syn er ikke dette tilfelle i denne saken.

Om arealdifferensiering i rovviltregionene:

Av rovviltforliket i 2011 fremgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Det vil si at det skal være tydelige forvaltningsmessige forskjeller i henholdsvis prioriterte rovviltområder og prioriterte beiteområder. I tråd med rovviltforliket av 2011 skal saueproduksjon og andre produksjoner basert på utmarksbeite tilpasses gjennom forebyggende tiltak og omstilling i prioriterte rovviltområder, med utgangspunkt i forekomsten av rovvilt i beiteområdet. Det vil si at rovviltet gis tydelig prioritet fremfor produksjoner basert på utmarksbeite, og at det skal praktiseres en høy terskel for tillatelse til uttak av rovvilt i slike områder. Tilsvarende skal det være en lav terskel utenfor prioriterte rovviltområder hvor felling er det hovedsakelige skadeforebyggende tiltaket. For ulv har det blitt fastsatt et nasjonalt forvaltningsområde for ynglende ulv (ulvesonen) i deler av region 4 (Oslo, Akershus og Østfold) og region 5 (Hedmark), jf. rovviltforskriften § 2 d. Miljødirektoratet legger til grunn at den nasjonalt fastsatte ulvesonen, som vedtatt av Stortinget og fastsatt i forskrift 18. mars 2005 nr. 242 om forvaltning av rovvilt § 2 d, og implementering av dette i den regionale forvaltningsplanen for rovvilt som vedtatt av rovviltneemnda i region 4 og 5, ivaretar de hensyn som er nedfelt i naturmangfoldloven § 12. Dette innebærer at avgrensningen av forvaltningsområder er foretatt ut fra en samlet vurdering og avveining, og forventes å gi de beste samfunnsmessige resultater.

Vurdering av skadepotensialet på husdyr og tamrein

For landet som helhet har det vært en markert nedgang i antall sau som er verifisert tatt av rovvilt, og sau erstattet som drept av rovvilt de siste årene. Antallet sau på utmarksbeite har holdt seg relativt stabilt i samme periode, men innenfor ulvesonen er flere brukere omstilt til annen drift eller husdyrbeite innenfor rovviltavvisende gjerder. Etter beitesesongen 2016 utbetalte fylkesmennene erstatning for omtrent 17 600 sau som drept av fredet rovvilt. Dette er en nedgang på over 13 000 dyr fra beitesesongen 2013 hvor 31 000 sau og lam ble erstattet, og over 22 000 dyr fra beitesesongen 2007 hvor nærmere 40 000 sau ble erstattet. I 2016 ble ca. 9 % av den totale rovvilterstatningen i Norge utbetalt til skader grunnet ulv. I region 4 og 5 utbetalte fylkesmennene erstatning for henholdsvis 166 og 964 sau til skader grunnet ulv. De siste fem årene har i gjennomsnitt 89 % av de påviste ulveskadene skjedd utenfor ulvesonen, så skadesituasjoner oppstår hovedsakelig utenfor ulvesonen. I 2016 var 97 % av påviste ulveskader utenfor ulvesonen. Det var en omfattende skadesituasjon på sau nord for ulvesonen i region 5 i beitesesongen 2016 fra sluttet av juni til begynnelsen av september. Totalt er det dokumentert ulveskader på 177 sau i området i løpet av beitesesongen, og det ble omsøkt tap av 578 sau og lam fra dette området. Det ble også dokumentert 62 sau tapt til ulv i områder vest for ulvesonen i region 4 og 5. To storfekalv ble dokumentert tapt til ulv utenfor ulvesonen i regionen i beitesesongen 2016. Det er siden 1. april 2016 ikke påvist tamrein tapt til ulv innenfor region 5.

Miljødirektoratets vurdering

Klima- og miljødepartementet har i vedtak av 27. september 2016 gjennomført en vurdering av hva som er forsvarlig uttak av bestanden og fastsatt lisensfellingkvoten utenfor ulvesonen i region 4 og 5 unntatt områder som brukes av revirene Julussa og Osdalen til 5 dyr. Miljødirektoratet har i vedtak av 16. januar fattet vedtak om ny lisensfellingkvote på inntil 3 ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5, på bakgrunn av ved tidspunktet ny informasjon om tilstedeværelse av ulv utenfor ulvesonen innenfor regionene. En ulv ble felt i Stange kommune 7. februar, og kvoten ble fylt 26. februar 2017 etter at to ulver ble felt i Rendalen kommune. For at Miljødirektoratet skal fatte et nytt vedtak om lisensfellingkvote i region 4 og 5, må det foreligge nye opplysninger som tilsier at saken kan vurderes på nytt. Det har blitt dokumentert spor av en til to ulver i Stor-Elvdal kommune utenfor ulvesonen i mars måned,

sist 21. mars, samt en ulv i Ringsaker kommune 15. mars. Miljødirektoratet vurderer at dette oppfyller krav om nye opplysninger. Erfaringsmessig er det denne tiden på året vanlig at streifdyr av ulv vandrer inn til Norge fra svenske ulverevir. Det er foreløpig usikkert hvorvidt det økte antall ynglinger innenfor norske revir som er påvist for 2015 og så langt for 2016 vil medføre økt utvandring av streifdyr også fra disse revirene til områder utenfor ulvesonen, eller om det hovedsakelige trekkmonsteret inn mot kjernebestanden vil opprettholdes selv når en større andel av ynglingene foregår på norsk side av riksgrensen. Miljødirektoratet konstaterer at ulv i prioriterte beiteområder kan utgjøre et betydelig skadepotensiale for sau på utmarksbeite og at hensikten med lisensfelling blant annet er å begrense en bestandsutbredelse, jf. prinsippet om geografisk differensiering. Per dags dato er det påvist en til tre ulver utenfor ulvesonen i regionen etter lisensfelling ble avsluttet 26. februar 2017. Miljødirektoratet har hatt kontakt per telefon med rovviltneemnda i region 4 i forkant av at vedtak ble fattet. På bakgrunn av en helhetsvurdering av situasjonen per i dag, finner Miljødirektoratet grunnlag for å åpne for lisensfelling av to ulver innenfor et nærmere avgrenset område utenfor ulvesonen i region 4 og 5. Skadehistorikk og skadepotensiale for sau er gitt betydelig vekt i vurderingen. Bestandssituasjon for ulv og geografisk differensiering nedfelt i forvaltningsplan for regionen er andre momenter som direktoratet har vektlagt i sin vurdering. Ut fra prinsippet om en geografisk differensiert forvaltning er andre løsninger vurdert, men ikke funnet tilfredsstillende innenfor de prioriterte beiteområdene. Et slikt uttak vurderes ikke å være til skade for ulvebestandens overlevelse, eller for å komme i konflikt med det nasjonale bestandsmålet for ulv, jf. Innst. S. nr. 174 (2003-2004) og rovviltforskriften §§ 3 og 4. Miljødirektoratet viser i forbindelse med dette til sin vurdering i faglig tilrådning i klagesak om lisensfellingskvote utenfor ulvesonen i region 4 og 5 av 15. september 2016."

I sin vurdering av klagen sier Miljødirektoratet blant annet følgende:

"I St.meld. nr. 15 (2003-2004) er det også lagt opp til en økt vektlegging av lisensfelling og kvotejakt som framtidige beskatningsformer på rovvilt. Innenfor rammen av norsk lovverk og hensynet til Bernkonvensjonens bestemmelser vil dette innebære at felling av ulv kan foregå som lisensfelling. Bakgrunnen for dette er ønsket om å utvikle jakt og fellingsformer som sikrer økt alminneliggjøring av rovviltartene og bred deltagelse av lokale jegere. Miljødirektoratet viser videre til at lisensfelling ikke kan sammenlignes med skadefelling når vurdering om felling med hensyn til skade skal gjennomføres. Skadefelling vedtas for å stanse eller forebygge akutte skadesituasjoner og rettes mot bestemte individer. Skadefelling skal ikke brukes for å begrense bestandens utbredelse eller størrelse. Lisensfelling er skademotivert felling som brukes for å begrense en bestands utbredelse eller størrelse for å forebygge fremtidig skade. Miljødirektoratet viser videre til vår redegjørelse for lovgrunnlaget og politiske føringer i vedtaket av 22. januar 2017. Vedtak om uttak kan bare treffes hvis vedtaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. En forutsetning for at Miljødirektoratet skal fatte nytt vedtak om lisensfellingskvote etter at lisensfellingskvoten er fylt, er at det foreligger ny kunnskap etter at kvoten ble fylt, eller at forutsetningene for behandling av søknaden har blitt endret. Ved tidspunkt for søknaden 27. februar 2017 forelå ikke ny kunnskap om tilstedeværelse av ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5 som tilsa at det var aktuelt å fastsette ny lisensfellingskvote for ulv. Miljødirektoratet avventet også videre avklaringer rundt behandling av Proposisjon 63 L (2016-2017) "Endringer i naturmangfoldloven (felling av ulv m.m.)" som ble lagt fram 3. mars 2017. Den 15. mars 2017 ble det registrert sporløype etter en enslig ulv i Ringsaker kommune, og det ble også registrert en til to ulver i Stor-Elvdal kommune utenfor ulvesonen ved flere tilfeller i mars måned. Siste observasjon ble registrert 21. mars. Miljødirektoratet

vurderte at dette oppfylte krav om nye opplysninger og fattet vedtak om ny lisensfellingsskvote utenfor ulvesonen, samt utenfor leveområdene til Osdalen og Julussareviret i region 4 og 5 i 2016/2017. Tilgjengelig informasjon tilsa tilstedeværelse av sannsynligvis 1-2 ulver i fellingsområdet da det ikke hadde blitt verifisert flere observasjoner i Ringsaker etter observasjonen 15. mars. Miljødirektoratet vurderte kjent aktivitet av ulv utenfor ulvesonen i regionene, skader på sau tidligere år, utviklingen i skadebildet over år, tidligere års erfaring med lisensfelling i regionene samt kjent avgang av ulv. På bakgrunn av dette ble det fastsatt ny lisensfellingsskvote på 2 ulver. Det ble felt en ulv i Stor-Elvdal kommune 23. mars 2017 og en ulv i Stange kommune 31. mars 2017. Miljødirektoratet viser for øvrig til våre vurderinger i vedtak av 22. mars 2017. Miljødirektoratet ser ikke at det i klagen fremkommer nye opplysninger som gir grunnlag for å endre vårt vedtak av 22. mars 2017."

Klima- og miljødepartementets vurdering

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) §§ 18 og 77 og rovviltforskriften (rov.) §§ 3, 4 og 13. Departementet legger, i henhold til nml. § 7, prinsippene i loven §§ 8-10 og § 12 til grunn som retningslinjer. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i den skjønnsmessige vurderingen av saken. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippene i nml. § 11 anses ikke som relevante i denne saken fordi det ikke er aktuelt å stille fordyrende vilkår.

Departementet skal ta stilling til om man skal tillate uttak av ulv for å avverge skade på husdyr eller tamrein, jf. nml. § 18 første ledd bokstav b. Det er i tillegg to kumulative vilkår som må være oppfylt for at felling kan gjennomføres; at felling ikke truer bestandens overlevelse og at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 annet ledd. I vurderingen av det sistnevnte vilkåret vil prinsippet om arealdifferensiert forvaltning, som er fastsatt i rov. §§ 1 og 6 og rovviltmemndas regionale forvaltningsplan, veie tungt. Av rovviltforliket 2011 framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig, noe som blant annet innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for uttak av rovvilt som gjør skade på beitedyr. I dag reguleres bestanden av ulv i Norge hovedsakelig gjennom lisensfelling.

Ulven er fredet i Norge og er klassifisert som kritisk truet på Norsk rødliste for arter 2015. Det innebærer at arten har ekstremt høy risiko for utdøing. Når det gjelder bestandssituasjonen for ulv, har departementet i sin behandling av saken lagt til grunn informasjon fra Det nasjonale overvåkingsprogrammet for rovvilt (Rovdata) og Det skandinaviske ulveforskningsprosjektet (Skandulv). Miljødirektoratet har i sin behandling av saken vist til siste endelige rapport om ulv i Skandinavia vinteren 2015/2016 som viser at bestanden er over det nasjonalt fastsatte bestandsmålet på 4-6 ynglinger i Norge, hvorav minst 3 ynglinger skal være innenfor revir med hele sin utbredelse i Norge. Videre viser direktoratet til foreløpig rapport som ble publisert 16. februar 2017 og ny foreløpig status pr 15. april 2017 viser at bestanden fortsatt er over det fastsatte bestandsmålet.

Klima- og miljødepartementet har to ganger tidligere behandlet klager over vedtak om lisensfelling utenfor forvaltningssonen i region 4 og 5 for 2016-2017, jf. vedtak 27. september 2016 og 21. mars 2017. Det er i begge vedtakene foretatt en grundig vurdering av vilkårene for felling slik de fremgår av naturmangfoldloven og rovviltforskriften. I begge sakene er vilkårene for iverksetting av lisensfelling funnet å være til stede.

Miljødirektoratet har i sin behandling av saken, jf. ovenfor, gitt en oversikt over skadeomfanget i det aktuelle området og begrunnet hvorfor direktoratet anser at det er et skadepotensial. I likhet med direktoratet anser departementet at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b om å avverge skade er oppfylt. Departementet anser også at et uttak som det som her er besluttet av Miljødirektoratet ikke truer bestandens overlevelse, og at formålet i denne saken ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. naturmangfoldloven § 18 annet ledd. Departementet mener videre at saken er grundig vurdert i forhold til naturmangfoldlovens øvrige bestemmelser, bl.a. §§ 8, 9, 10 og 14, og at det er hjemmel for Miljødirektoratets vedtak 22. mars 2017.

Miljødirektoratets vedtak 22. mars 2017 om å øke kvoten for lisensfelling med 2 ulv er basert på ny informasjon om tilstedeværelse av ulv gjennom dokumentert spor av én til to ulver i Stor-Elvdal kommune i mars måned, samt én i Ringsaker kommune. Det foreligger ikke informasjon om ytterligere observasjoner innenfor det aktuelle fellingsområdet. Departementet ser derfor ikke at det er grunnlag for å utvide lisensfellingskvoten utover Miljødirektoratets vedtak. Vi viser også til at vedtaket er fattet på slutten av lisensfellingsperioden, og at ytterligere fellingstillatelser, dersom det skulle bli aktuelt bør gis som skadefellingstillatelser.

Konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder Miljødirektoratets vedtak 22. mars 2017 om utvidet lisensfellingskvote for ulv utenfor ulvesonen i region 4 og 5. Ved avgjørelsen har departementet lagt vekt på at Miljødirektoratet har utvidet lisensfellingskvoten med 2 ulver etter observasjon av én til to ulver i lisensfellingsområdet. Departementet er enig i at kvoten ikke bør utvides ut over de kjente observasjonene på slutten av lisensfellingsperioden og at eventuelle fellingstillatelser ut over dette må gis som skadefellingstillatelser. Klagen er dermed ikke tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Torkel Ramberg
spesialrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi til:

Fylkesmannen i Hedmark	Postboks 4034, Statens Hus	2306	HAMAR
Fylkesmannen i Hedmark	Postboks 4034, Statens Hus	2306	HAMAR
Fylkesmannen i Oslo og Akershus	Postboks 8111 Dep	0032	OSLO

Fylkesmannen i Hedmark	Postboks 4034, Statens Hus	2306	HAMAR
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Rovviltnemnda i region 4	c/o Fylkesmannen i Oslo og Akershus, Postboks 8111 Dep	0032	OSLO
Rovviltnemnda i region 5	c/o Fylkesmannen i Hedmark, Postboks 4034	2306	HAMAR

Adresseliste

Hedmark bondelag
mamostue@bbnett.no
post@smabrukarlaget.no

Høyvangveien 40

2322

RIDABU